aldaar wenschen voort te zetten, zoodat zij zich overeenkomstig haar kerkelijk karakter in hoofdzaak beperkt tot gymnasiale opleiding van toekomstige dienaars des Woords in de Gereformeerde Kerken, en niet bedoelt op eene lijn te staan met de Gereformeerde Gymnasia van Zetten en Amsterdam. Trouwens is ook door het *vijfjarige* leerplan de voorbereiding te Kampen niet geheel dezelfde als aan de Gereformeerde gymnasia met hunnen *zesjarigen* cursus, die verband houdt met de eischen voor de toelating tot de akademische lessen gesteld.

Wordt het besluit der Synode geheel uitgevoerd overeenkomstig de kenbaar gemaakte bedoeling, — wellicht dat dan de Gereformeerde Gymnasia die meer beperkte concurrentie kunnen dragen.

Toch moet het besluit der Synode te meer doen gevoelen dat voorhands niet aan het oprichten van een Gereformeerd Gymnasium elders valt te denken. Zeker zoude het hoogst verblijdend wezen, indien op iedere plaats van eenigen omvang een Gereformeerd Gymnasium kon bestaan. Maar zoover zijn wij waarlijk niet. Nog hebben de Gereformeerden over het gansche land samen te werken, en hun gevoel van solidariteit te toonen in het gemeenschappelijk dragen en steunen van wat tot duurver geschonken werd. Wordt dit verstaan en betracht, dan zijn wij voor de toekomst van het Zettensch Gymnasium niet zonder hope.

Over de voorstellen om het gymnasium te verplaatsen, laat het verslag zich in dezer voege uit.

Gelijk wij zooeven aanstipten werd in de pers uitgesproken dat het Gymnasium, zoude het in leven kunnen blijven, verplaatst moest worden; zelfs werd daarbij te kennen gegeven dat, indien het Curatorium onverzettelijk bleek, elders eene nieuwe inrichting gevestigd moest worden.

Natuurlijk kan de Algemeene Vergadering, die alleen hierover heeft te beslissen, tot vertrek uit Zetten besluiten. Tot dusver werd echter geen voorstel in dien geest gedaan, en ook vond het Curatorium geen aanleiding daartoe, hoezeer het wel de zaak ter sprake heeft gebracht.

Dat het Curatorium zoodanig voorstel niet deed, worde echter niet aan minder verdedigbare vasthoudendheid toegeschreven. Het Curatorium hoopt altijds zich steeds bereid te toonen de leiding te volgen, die in de zich wijzigende omstandigheden is gelegen. Echter schijnt weleens te worden vergeten, dat wat *verplaatsing* wordt genoemd, niet anders zou wezen dat het likwideeren van de bestaande instelling, en het vestigen van eene geheel nieuwe, gepaard met belangrijk geldelijk verlies.

Immers staat te vreezen, dat verkoop van het onroerend goed, dat aan de Vereeniging behoort, met groote schade zou geschieden, wijl anderen weinig behoefte aan de groote gebouwen zouden hebben. Buiten het Gymnasium heeft toch de Vereeniging nog het gebouw, waarin het vroegere Instituut gehuisvest was, met particuliere woning, en vier leeraarswoningen bloksgewijze, twee aan twee, gebouwd. Men zou dus vermoedelijk een niet onaanzienlijk kapitaal in de klei der Betuwe achterlaten, en waarlijk niet de bezittingen als het ware slechts hebben in te laden om ze elders uit te pakken. Voor zoodanige verhuizing nu zouden dan ook wel zeer ernstige gronden moeten bestaan. En heeft Zetten al schaduwzijden. — maar waar ontbreken die? — de lichtkanten behoeven toch waarlijk niet met moeite gezocht te worden. Het onbelemmerd genot van de frissche buitenlucht, in gezonde omgeving, zonder veel afleiding, is inderdaad een belangrijk voordeel. En de prijs van *f* 500 voor inwoning, kost, volledig gymnasiaal onderricht en voortdurend toezicht met leiding en opvoeding — wat alles tezamen vaak *f* 800, *f* 1000 en meer kost —, is zeker niet hoog.

Voor den een zullen de voordeelen van Amsterdam, voor den ander die van Zetten meer wegen. Misschien dat juist deze twee Gymnasia, waar zij nu gevestigd zijn, voor het oogenblik althans op niet geheel onbevredigende wijze in de behoeften voorzien.

Over het uitbreiden van een besmettelijke ziekte in den loop dezes jaars, een infectie, die, helaas, ook naar Amsterdam overkwam, en den President Curator, Prof. Fabius, zóó hevig aantastte, dat angst voor zijn leven in veler hart sloeg, en nóg de naweeën van zijn lijden zich gevoelen doen, meldt het verslag ons dit:

Bijzondere uitgaven werden, gelijk wij zeiden, veroorzaakt door de besmettelijke ziekte, waardoor het Gymnasium in het afgeloopen jaar werd bezocht. Den 29sten Mei ontving het Curatorium ganscli onverwacht het bericht, dat een der interne leerlingen door roodvonk was aangetast. Wat dit zeggen wil voor eene inrichting, waarin een zestigtal personen — groot en klein — gehuisvest zijn, behoeft wel geen betoog. En dit zeven weken vóór de groote vacantie, in den vollen schooltijd, juist bij het naderen van de laatste voorbereiding voor de overgangs-examens. De sedert afgetreden Curator, Dr. HERMANIDES, heeft in die dagen nog zeer gewaardeerde diensten bewezen. In overleg met den Regent en den geneesheer werd het raadzaam geacht den patient naar het toen ledigstaande gebouw van het Instituut over te brengen, waarheen later ook de tweede leerling, die aangetast werd, is getransporteerd. De derde, die getroffen werd, was het jongste kind van den Regent. Toen echter heeft het den Heere in Zijne barmhartigheid behaagd de uitbreiding der krankheid te stuiten. Zelfs heeft Hij den ouders en ons allen de vreugde bereid dat niet één der aangetasten is bezweken.

Moge ook deze beproeving eene vrucht der gerechtigheid afwerpen! In dank voor 's Heeren uitredding, en in verleevendiging van het besef, ook onder onze leerlingen, dat onze dagen slechts een handbreed zijn gesteld; ons leven is als een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt; dat het ook voor de jeugdigen van jaren voegt te zeggen, althans te bedenken: »Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen." Want wij weten niet »wat morgen geschieden zal". (Jac. IV : 14, 15).

Tot onze blijdschap hebben de ouders, aan wie bericht van ziekte gezonden is, kunnen besluiten de leerlingen te Zetten te laten, en kon zoo het onderwijs op geregelde wijze voortgaan. Ook zijn de overgangs-examens op den gewonen tijd afgenomen, waarvan de uitslag, in verband met later afgelegde na-examens, was, dat 34 leerlingen tot eene hoogere klasse konden bevorderd worden, en 10 in hunne klasse moesten blijven. Aan 4 leerlingen kon vergunning gegeven worden zich voor een examen aan te melden, dat den toegang tot de Universiteit ontsluit. Allen legden het staats-examen af in Den Haag, en, hoezeer dit jaar een zoo groot percentage afgewezen werd, viel aan ons Gymnasium de heugelijke uitkomst ten deel, dat slechts één hunner niet slaagde, die echter na de vacantie met goeden uitslag het admissie-examen aflegde aan de Vrije Universiteit.

Onder de drie candidaten, die het diploma der Staats-Commissie verwierven, bevond zich weder een, die voor medische studiën was bestemd, zoodat het Curatorium versterkt werd in het vertrouwen, dat het Gymnasium voldoende is ingericht met het oog op alle Faculteiten.

Moge de uitkomst toonen, dat de oude stichting van Ds. Van Lingen nog steeds door ons volk op prijs gesteld, zich met eere kan handhaven, ook waar, gelijk op elk terrein, de soms zoo pijnlijke concurrentie van zelf uit de ontwikkeling van ons Christelijk onderwijs geboren wordt.

Officieele Berichten.

Met verkorting uit het Kerkblad van 18 Juni.

VLAARDINGEN, 9 Juni 1897. Daartoe *uitgenoodigd* door gedeputeerden van eenige Kerkeraden, en *volgens opdracht* van zijnen eigen Kerkeraad, is onze broeder Ds. L. van der Valk van Scheveningen naar Lerwick, de hoofdstad der Shetland-eilanden op de Oostkust van Schotland, getogen, om daar een maand ongeveer door te brengen in den dienst des Woords onder onze visscherlieden, die om dezen tijd des jaars de haringvisscherij aan de Schotsche kust uitoefenen. Ds. Lion Cachet van Rotterdam heeft de goedheid gehad, eenige broederen in Schotland van dien voorgenomen arbeid te verwittigen en broeder van der Valk aan te bevelen, inzonderheid aan Ds. Wilcock te Lerwick. Ds. Lion Cachet had de eer dezen te Edinburgh te ontmoeten en mocht van hem vernemen, dat hij broeder van der Valk zooveel mogelijk bijstand zou verleenen. ZijnEerw. zorgde dan ook reeds voor logies en eene spreekplaats. Na in de gastvrije woning van Ds. Lion Cachet het avondeten genuttigd, Gods Woord gelezen en gebeden te hebben, geleidden eenige broederen gisteravond Ds. van der Valk naar de stoomboot *Brittannia*. Met deze boot is onze broeder naar Leith vertrokken, om van daar naar Lerwick te reizen en tot den voorgenomen arbeid in te gaan. Wij bevelen onzen broeder en zijnen gewichtvollen arbeid onder de honderden visschers in de voorbede der kerken aan. Moge God de Heere hem op ons gemeenschappelijk gebed veilig leiden, nabij zijn en zegenen! Dat hij in welstand terugkeere tot de zijnen en de gemeente, die hem zoo gewillig eenige weken af wilde staan!

Namens Deputaten ad hoc,
W. SIEDERS, *Vice-praeses.*

Vergadering der Classis Deventer, op 19 Mei 1897.

De vergadering wordt op gewone wijze geopend.

Ds. Brummelkamp wordt naar toerbeurt met het presidium belast en Ds. Slager wordt aangewezen als scriba.

Het onderzoek overeenkomstig art. 41 D. K. O. leverde geen bijzonders, behalve een vraag van Wierden, hoe gehandeld moet worden met een lidmaat, dat groote onverschilligheid openbaart in betrekking tot de kerk, maar toch niet verklaart, dat hij van de Gereformeerde kerk afstand doet? Aan de broeders wordt de raad gegeven, om nog eerst voort te gaan met dat lidmaat te vermanen. Op een vraag van denzelfden kerkeraad: Hoe te handelen met een lidmaat, dat vroeger voor zijn lidmaatschap bedankt heeft en nu wel wenscht terug te keeren? — wordt door de vergadering geantwoord: zoo iemand betering des levens belooft en bewijst, mag en kan hij niet worden geweigerd.

Wordt, naar aanleiding van eene vraag van Wijhe, voorgesteld om 't besluit te nemen, dat in de Classis zonder haar advies geen kerk overga tot het beroepen van een leeraar op een traktement beneden *f* 800,— 's jaars, en vrije woning.

Dit voorstel wordt aangehouden tot de volgende vergadering, opdat de kerkeraden er inmiddels over beraadslagen mogen.

Hengeloo vraagt, is de doop wettig, die bediend is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alzoo den doop te bedienen.

Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den steun hem geboden en met name Ds. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, een aangename en gezegende rust te hebben gewenscht, beantwoordt Ds. Diemer deze toespraak wederkeerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

Vergadering der Classe 's Gravenhage, gehouden 8 Juni ll. in het gebouw »Bazarlaan" te 's Gravenhage.

In het moderamen nemen zitting Ds. Wijmenga als praeses, Ds. Troost als assessor, Ds. Sikkel als scriba.

Uit de credentialen blijkt, dat de vijftien kerken wettig vertegenwoordigd zijn; alleen van Rijswijk was slechts één afgevaardigde ter vergadering.

Ds. Los voor het eerst ter vergadering aanwezig, wordt door den praeses hartelijk verwelkomd.

Op het ingekomen verzoek der »Vereeniging tegen de Prostitutie," dat de Classe zich uitspreke tegen het stelsel van de reglementeering der ontucht, wordt besloten deze vereeniging te berichten: »Dat door de Belijdenis der Gereformeerde kerken, meer bepaaldelijk door de verklaring van het zevende gebod van de Wet des Heeren in den Heidelbergschen Catechismus, alle regeling en bescherming van het plegen van ontucht ten stelligste veroordeeld wordt."

Na het zingen van Ps. 84 : 3 wordt de vergadering gesloten met dankzegging door Ds. Troost.

Vergadering van de Gereformeerde kerken in de Classe Amsterdam.

Als praeses fungeert Ds. Brouwer; als scriba alt Ds. Karssen.

De vergadering wordt geopend met het zingen van Ps. 121 : 1, de lezing van Ps. 121 en gebed.

Bij de behandeling van Art. 25 van de regeling wordt door kerkvisitatoren medegedeeld, dat sedert de laatste vergadering de kerken van 's Gravenland en Nederhorst den Berg zijn bezocht en dat de kerk van Uithoorn weldra hoopt te komen tot eigen dienst des Woords en der Sacramenten.

Aan Ouderkerk wordt op haar verzoek, besloten, dat de Classe aan deputaten voor de hooge Overheid kennis zal geven van de ineensmelting, welke plaats had.

Verder wordt bij het onderzoek naar Art. 41 D. K. aan Naarden raad gegeven, hoe te handelen met een broeder, die zijn kind niet liet doopen in de Geref. kerk.

De Zending zal in een volgende vergadering een punt van bespreking uitmaken.

Naar aanleiding van een schrijven der Vereeniging tegen de Prostitutie, spreekt de Classe als haar gevoelen uit, dat alle reglementeering, in plaats van bestrijding der zonde, tegen Gods Woord is.

Ds. van Schelven sluit de vergadering met gebed.

AGENDUM

VOOR DE

9de Centrale Diakonale Conferentie der Gereformeerde Kerken in Nederland, te houden te Amersfoort op Donderdag 24 Juni 1897, in het Kerkgebouw der Geref. Kerk; aanvang des morgens ten 10 uur.

1. Wat is het oordeel der Conferentie over de behandeling der diakonalia op de Synode te Middelburg (zie acta 1893 art. 139, en acta 1896 art. 10). Is het niet gewenscht, dat deze Conferentie hierop hare aandacht vestige, met het oog op de vele Diakonale zaken, die eens goede regeling behoeven? Amsterdam A.

2. Mag eene Diakonie weeskinderen afwijzen, om dezelve voor rekening der Gemeente op te voeden, indien zulk een wees een vermogen van *f* 2000.— heeft? Amsterdam A.

3. Mag de Diakonie eener Geref. Kerk voor een idioot subsidie vragen, van het Rijk, de Provincie en de Gemeente? Enschedé B.

4. Heeft de Diakonie roeping, om zooveel mogelijk het gebruik van de bank van leening, door hen, die geregeld worden ondersteund, tegen te gaan? Zoo ja, welke middelen zijn daartoe aan te bevelen!

Ligt het op den weg der Diakonie om bij te dragen in de kosten van het Christelijk onderwijs voor die kinderen, waarvan de ouders niet, of bij uitzondering worden bedeeld? Assen.

5. Mag de Diakonie met vrijmoedigheid gebruik maken ten behoeve harer armen van medische hulp, ten koste van de burgerlijke armenkas? Apeldoorn A.

6. Zou het niet wenschelijk zijn, dat deze Conferentie met aandrang er op wijst, dat Diakoniën, wier middelen zulks toelaten, verplicht zijn Diakoniën van genabuurde kerken die in financieele moeielijkheden verkeeren, bij te staan?

In hoever kunnen Diakenen nuttig zijn, voor huisbezoek, zonder in het ambtelijk werk van Leeraren en Ouderlingen te treden?

Van het Comité.

Van het Comité.

a. De vergadering spreke uit, of deze Centrale Diakonale Conferentie zal bestendigd blijve. Zoo ja, waar en wanneer zal zij weer bijeenkomen?

b. De Conferentie voorzie in de vacaturen, ontstaande door de periodieke aftreding van de Broeders B. J. Lindeboom, W. H. van Schaick, W. Haaksma en C. F. von Meyenfeldt.

Namens het Comité:
B. J. LINDEBOOM, *Voorzitter.*
C. F. VON MEYENFELDT, *Secretaris.*

Voor Kinderen.

BIJ GOEDE VRIENDEN.

XIX.

In driemaal minder tijd zeker, dan hij er anders voor gebruikt zou hebben, was Walter door 't bosch heen naar de kust gesneld. Daar zag hij het vaartuig, een groot driemastschip, bijna vlak voor zich. Hij wilde schreeuwen, maar 't was hem onmogelijk; hij strekte de armen uit, en ... op 'tzelfde oogenblik tuimelde hij in 't zand, en bleef daar roerloos liggen als een doode.

Intusschen hadden verscheidene zeelieden, die van 't schip naar den wal tuurden, op de witte zandstreek den knaap bemerkt en hem zien vallen. Een boot werd uitgezet, en weldra waren een tiental scheepslieden aan land, en stonden om Walter heen.

»Hij is dood!" riepen enkelen, terwijl allen met verbaring en medelijden het lichaam beschouwden, dat voor hen in 't zand lag.

En wel was het een gezicht, dat zelfs niet weekhartige mannen roeren kon. Uitgeteerd en thans doodsbleek, scheen de jonge man bij zijn val te zijn bezweken. Bloed verfde zijn voeten en zijn wangen, die door de doornstruiken waren opengereten. De uitgemagerde wangen hadden een blauwe kleur, en heel het lichaam werd nog slechts hier en daar gedekt door gescheurde lappen, kleurloos en vuil. 't Was een beeld van onbeschrijfelijke ellende. Zwijgend bleven de mannen er een oogenblik bij staan. Toen legde er een de hand op Walter's borst, terwijl de anderen in spanning afwachtten wat volgen zou. Eindelijk sprak een stem:

»Dood is hij niet; zijn hart klopt nog."

Zes sterke handen hieven nu Walter op, en droegen hem in 't bosch, waar hij onder een schaduwrijken boom op een koele plek werd neergezet. Nu begon de flauwte, door inspanning en hitte veroorzaakt, te wijken. Hij sloeg even de oogen op, en keek verwilderd, als een die uit een benauwden droom ontwaakt, om zich heen. Wat was dat? Waren er werkelijk menschen bij hem? Gewis, het moest zoo zijn, want hij hoorde een stem die hem iets vroeg en in een taal die hem bekend leek. Hij verstond het echter niet recht. »Walter!" bracht hij met moeite uit. Toen viel hij weder in onmacht, even bleek als te voren.

De bootsman, die meegegaan was, haalde een flesch te voorschijn met water en wijn. Voorzichtig goot hij den machtelooze een dronk in de keel, en herhaalde dat een keer of wat. Dit hielp; Walter deed weêr de oogen open en de flauwte week. Hij dronk tot heel de flesch ledig was. Toen gaven de mannen hem een stuk geweekte beschuit, dat hij met graagte verslond. En zijn blikken — spreken kon hij bijna niet — schenen om meer te vragen.

»Nu niet, jongen," sprak de bootsman goedhartig, »'t zou je dood kunnen wezen, als je nu te veel lading inkreeg. Eerst naar boord; dan kan de dokter 't van mij overnemen."

Zoo werd dan Walter in de boot gedragen, en aan boord van het schip gebracht. 't Was, als had de laatste inspanning hem ook de laatste kracht geroofd, want hij gevoelde zich, al behield hij ook zijn bewustzijn, toch zoo zwak als een heel klein kind. Staan of zelfs zitten was hem onmogelijk. Hij werd op een bed gelegd, en weldra verscheen aan dat bed de kapitein.

't Was een flinke zeeman, met onverschrokken, eenigszins uitdagenden blik. Doch Walter was te zwak daarop te letten. Misschien was dat maar goed ook. Want wellicht zou hij, althans nu, meer dan verlegen zijn geweest, zoo hij geweten had wie voor hem stond. Immers dat was geen ander dan de beroemde zeekapitein en bevelhebber James Cook [1]), van wien Walter, geelijk heel Engeland, had hooren spreken. 't Was daar zelfde zeevaarder en ontdekker, die driemaal een reis deed om de wereld. Doch op de derde werd hij in een strijd met de inboorlingen, op de Zuidzee-eilanden opgegeten.

»Nu mijn jongen," sprak Cook vriendelijk, »moet je eens je best doen om te antwoorden op hetgeen ik je zal vragen. »U zult alles wel opteekenen," ging hij voort tot een officier, die naast hem stond.

»Hoe heet je?"

»Walter Smith."

»Vanwaar ben je uitgezeild?"

»Van Portsmouth."

»Hoe oud ben je?"

Er kwam geen antwoord. De kapitein herhaalde zijn vraag. Maar blijkbaar was het Walter onmogelijk te antwoorden; zijn gedachten scheen voor een oogenblik geheel weg. »Hoe kwam je hier?" vroeg Cook nu. »Verdwaald in 't bosch — schip weggezeild," kon Walter nog uitbrengen, maar meteen vielen zijn oogen dicht, en werd hij weer doodsbleek.

»We moeten 't er heden maar bij laten, mijnheer", sprak Cook tot den officier. »Daar komt gelukkig de dokter; die moet zijn kunst maar eens beproeven."

't Zal misschien den lezer verwonderen, dat de kapitein den zieken, uitgeputten jongen dadelijk met vragen lastig viel. Maar dat was zijn plicht. Niemand begreep, hoe daar een Engelsche jonkman op een onbewoond Galapagos-eiland verzeild kwam, en dat in zoo ellendigen toestand, den dood, zoo 't scheen, nabij. Er kon een misdaad zijn gepleegd, muiterij kon op een schip hebben plaats gehad. Ook dachten sommige officieren aan zeeroovers of een schipbreuk; altemaal dingen, waarvan sommige in die dagen niet zeldzaam waren. 't Was dus van 't hoogste belang iets daarover te vernemen. En daar nu de meeste vast geloofden, dat Walter geen dag meer leven zou, moest men wel den tijd uitkoopen. Veel had het echter, zagen we, niet gebaat.

De dokter, van 't geval ondcrricht, had reeds eenige geneesmiddelen meegebracht. Hij liet Walter een warm bad geven, en hem toen naar beneden brengen, waar hem een gemakkelijk leger werd bereid. Weldra zonk Walter in een vasten slaap, die een halven dag en meer duurde. Toen hij ontwaakte brak juist de morgen aan. Hij zag rond, verbaasd dat hij niet meer in het rotshol lag, waar hem bij het ontwaken de zon soms vlak in 't gezicht scheen. Blijkbaar bevond hij zich in een schip, gelijk vroeger. Maar hoe hij er kwam en wat er pas met hem gebeurd was, kon hij zich in 't minst niet herinneren. Hij wilde opstaan, maar dat was onmogelijk. Met een pijnlijken schreeuw viel hij bij de eerste poging weer achterover.

De dokter trad juist binnen. Hij zette zich bij den zieke, die hem toefluisterde:

»O, mijnheer, hoe kom ik hier toch?"

»Dat hoort ge later wel jongen," was 't antwoord; »gij moet nu eerst wat eten."

Een oogenblik later verscheen de kok met scheepsbeschuit en warme melk, 't eenige wat Walter mocht gebruiken. Met moeite, wegens zijn groote zwakheid, kreeg hij 't naar binnen, maar het smaakte hem kostelijk. In hoelang had hij niet zoo heerlijk gegeten!

»En nu weer rusten, vriend," sprak de dokter, »ik kom weerom."

Een paar uur later verscheen de kapitein opnieuw, om Walter te ondervragen. 't Was verwonderlijk, hoeveel goeds hem de rust en de verkwikking had gedaan. Niet alleen begon hij nu te begrijpen wat met hem gebeurd was, maar hij kon ook behoorlijk op alle vragen antwoord geven, zijn ouderdom zeggen, het schip noemen waarop hij had gevaren, vertellen van den kapitein en zoo meer. Na een half uur wist Cook al wat hij weten wilde, en vertrok zeggende: »Nu jongen, blijf je bij ons. Zoo God wil, brengen we je weer naar Engeland. Maar voor 't oogenblik gaat de reis nog niet daarheen."

[1]) Spreek uit: *Djeems Kook.*

CORRESPONDENTIE.

X. — »*Mac*," vóór Schotsche namen, beduidt: *Zoon*, zooals in Macpherson, Mackenzee enz. Dit »Mac" moet bij 't uitspreken *niet* den klemtoon hebben.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Veere (cl. Middelburg), O. J. Geerling, te Brouwershaven — Nederhorst den Berg en Nichtevecht, D. Bakker, te Broek op Langendijk. — Strijen, C. J. van Binsbergen, te Loosduinen. — Zaandam **A**, J. Breukelaar, te Bodegraven. — Pietersburen en Wierhuizen, H. T. Hoeksema, te Zevenhuizen. — Rijswijk (cl. 's-Gravenhage), A. H. Geselle Meerburg, te Delft.

BEDANKT: Oudgenspiaat, P. Warmenhoven, te Alblasserdam **B**, — Gouda **B**, L. H. Wagenaar, te Arnhem. — 's-Gravenhage **B**, D. Ringnalda, te Oudshoorn. — Staphorst, J. Meijer Jr., te Langealag (gem. Heinoo). — Houwerzijl, J. Sluijs, te Uithuizermeeden. — Ottoland, door C. Steketee Cz., Bolnes. — Almkerk, L. Bouma, te Emlemkamp (Bentheim). — Hattem, W. Breukelaar, te Halfweg.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Sirjansland (cl. Zierikzee), G. Smit, cand. te Utrecht. — Akkerwoude, L. H. Bleeker, te Nederhemert. — Oud- en Nieuw-Gastel, W. J. Pijzel, te Erichem c. a. — Nieuwpoort, A. Dekker, cand. — Hoek (cl. IJsendijke), L. C. Terneden, te Maasdam. — Hoogeveen, E. J. van Heiningen, te Huizen. — Klaaswaal, B. A. de Jong, te Harderwijk. — Schoonoord, (Dr.) J. J. Knaap, cand. te Harderwijk. — Geertruidenberg, J. J. Oudegeest W.Jr., te Terborg. — Burgwerd c. a., J. de Burgwerd c. a., J. de Visser, te Brakel. — Den Berg op Texel, P. E. A. Schröder, te Nieuw-Vennep (gem. Haarlemmermeer).

AANGENOMEN: Ter Aa (gem. Ruwiel), J. Weener, cand. — Grootegast, J. J. Knaap, cand. te Harderwijk. — Eerdbeek, G. van Hoogstraten, cand. — Overschie, door W. van der Waal, te Wijk bij Heusden c. a. — Geldermalsen, J. C. Prins, te Almkerk. — Hauterwijk, H. P. Stegenga, cand. — Neerlangbroek, W. J. de Leeuw, cand.

BEDANKT: Grijpskerke (Zeel.), A. Dekker, cand. Roermond, N. J. Telders, te Oosterwijk en Moergestel. — Hellouw (gem. Haaften) en Ankeveen, W. Hellemana, cand. te Utrecht. — Oostermeer, G. Vellenga, te Kootwijk. — Uitwijk c. a., H. K. Wolfenberger, cand. — Varseveld, J. L. Pierson, te Hengeloo. — Heemskerk, W. Roobol, te Oostvoorne. — Zwartewaal, E. U. Schallenberg, cand. — 's-Heerenhoek, Nieuwvliet, Schore en Vlake (cl. Goes), A. Dekker, cand. te Bergambacht.

Advertentiën.

Heden is onze hartelijk geliefden Echtgenoot en Vader, de Heer
WILLEM CHRISTIAAN BREEN,
na eene langdurige krankheid, in den ouderdom van 73 jaren en 10 maanden in den Heere ontslapen.

Wed. W. C. BREEN,
geb. C. F. HOLST.
Dr. JOH. C. BREEN.

Amsterdam, 10 Juni 1897.

Heden ontsliep onze trouwe medebestuurder, de Heer
W. C. BREEN.
Van af de oprichting der Nederl. Vereeniging van Vrienden der Waarheid, was hij een harer ijverigste bestuursleden.
Aan zijn groote dogmatische kennis paarde hij eene bijzondere liefde voor eene zuivere kerkregeering. Hij mocht de vrijmaking der Gereformeerde kerken aanschouwen en ontving de kroon, weggelegd voor hen, die den goeden strijd hebben gestreden en het geloof behouden.

Namens het Bestuur,
Dr. F. L. RUTGERS,
Voorzitter.
G. H. A. GROSHEIDE,
Secretaris.

Amsterdam, 10 Juni 1897.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
Prinsengracht bij de Prinsenstraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

Admissie-Examen.

Het eerstvolgend examen ter toelating tot de lessen aan de **Vrije Universiteit** gegeven, zal D. V. worden afgenomen **DINSDAG 6 JULI.** Hun, die zich daaraan wenschen te onderwerpen, wordt verzocht, zich met opgave van ouderdom, woonplaats en der faculteit, waarin zij wenschen te studeeren, schriftelijk aan te melden bij den ondergeteekende, **vóór of op Dinsdag 29 Juni.**

Daarbij worde herinnerd aan het volgende Senaatsbesluit betreffende het Hebreeuwsch:

»Aan hen, die tot de colleges in de Hebreeuwsche taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, zal, na gunstigen uitslag van het Admissie-Examen, een afzonderlijk examen worden afgenomen in de eerste beginselen der Hebreeuwsche taal, waaruit zal moeten blijken, dat de candidaat met behulp van het woordenboek een paar verzen Hebreeuwsch grammatisch kan ontleden en vertalen. Aan dit examen moeten zich onderwerpen allen, die tot de colleges in de Hebreeuwsche taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, dus ook zij, die met gunstigen uitslag het eindexamen aan een Gymnasium of voor de Staatscommissie hebben afgelegd."

De dec. der ilt. fac.,
Dr. J. WOLTJER.

Gereformeerd Gymnasium,
te Amsterdam.

Ouders of Voogden, die hunne Zonen of Pupillen met den nieuwen Cursus op eene der klassen van het **Gereformeerd Gymnasium** te **AMSTERDAM** wenschen geplaatst te zien, kunnen zich aanmelden **voor 1 Juli** bij den ondergeteekende. PROGRAMMA's zijn te verkrijgen met opgave der eischen voor de toelating en nadere inlichtingen.

Dr. J. WOLTJER.

Brussel.
GEREFORMEERDE KERK.
Dienst des Woords: 's Zondags 10 uur 's morgens en 6 » 's avonds.
Ingang: **Rue Paul Devaux 7,** bij de Beurs.

HENRY,
COMMENTARY HOLY BIBLE.
6 groot royaal 8°. deelen, geïllustreerd en in rotte stempelbanden. Prijs (met elegant eikenhouten kastje) f 32.50.
Voor andere, goedkoopere edities, in prijzen van f 20.— tot f 30.—, vrage men z. v. pl. nadere inlichtingen en zichtzending.
Kampen. J. H. KOK,
Antiquarische Boekh.

VERSCHENEN:
De Zeeslag bij Kijkduin.
GEDICHT
VAN
J. A. WORMSER.
Prijs *f* 0.30.
Amsterdam. BOEK&HANDEL VOORHEEN
Pretoria. HÖVEKER & WORMSER.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen:
Voor de Vereeniging:
Aan Contributiën:
Door Ds. A. Looïs te Pernis *f* 3.
Aan Collecten: (voor de Theologische faculteit).
Van de Geref. kerk te Bergen op Zoom (halve coll.) *f* 3.20; van idem te Bussum *f* 4; van idem te Muiderberg *f* 0.79; van idem te Hollandscheveld *f* 6.20; van idem te Weesp B *f* 2.47½; van idem te Alkmaar *f* 16.15; van idem te A. P. Polder *f* 1.96; van idem te Dirkshorn *f* 5.47; van idem te H. H. Waard *f* 3.92; van idem te Krabbendam *f* 5.68, van idem te N.-Scharwoude *f* 4.68; van idem te Schermerhorn *f* 0.32.
Voor het Studiefonds:
Door Ds. N. A. de Gaay Fortman te Amsterdam, van M. N. B. te Vlissingen *f* 6.

S. J. SEEFAT,
Hilversum. *Penningmeester.*

P. VAN EIJK.
Firma JOHANNES KRAMER & Co.
DAM 15—17, AMSTERDAM.
Koopen en verkoopen **EFFECTEN,** diverse **LOTEN** en vreemde **COUPONS.** Wisselen Gouden, Zilveren **MUNTEN** en vreemde Banknoten. Sluiten **PROLONGATIËN** en **BELEENINGEN.** Nemen gelden à **DEPOSITO** 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, Amsterdam.